

erat forsitan invisos esse tibi homines, à quibus tam indignas injurias accepisti: nequaquam autem Deos, cum illi tantopere tui curam gerant.

Tim. At tibi Mercuri, Jovique pro vestra cura plurimam habeo gratiam: sed Plutum hunc recipere nolim. *Merc.* Quid ita? *Tim.* Quia mihi olim innumerabilium malorum author fuit, cum me assentatoribus traderet, mihi insidiatores inveheret, odium conflaret, illecebris corrumpere, invidia obnoxium redderet: denique quum me adeo perfide & proditoriè destitueret. Contra verò Paupertas me laboribus viro dignissimis exercens, mecumque verè & liberè convivens, & quibus opus erat suppeditavit laboranti, & vulgaria illa contemnerè docuit, effecitque ut mihi vitæ spes omnis ex me ipso penderet. Et demonstravit quamnam essent opes meæ, quas neque

σάνθρωπων μὲν εἰνάσσει, τοσαῦτα ἴστω' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθρον δὲ μηδαμῶς ἔτως ἄπικελευμένων σε τῶν θεῶν.

Τίμων. Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ, πλείστη χάρις τῆς ἄπικελεύσεως. τετονὶ δὲ τὸ πλεῖστον σὸς ἂν λάβοιμι. *Ερ.* τί δή; *Τίμ.* ὅτι καὶ πάλαι μυρίων κακῶν μοι αἴτιος ἔσθ' κατέστη, κόλαξι τε παρὰ δὲ καὶ ἄπικελεύσεως ἐπαγαγῶν, καὶ μίσθ' ἐπεγείρας, καὶ ἡδυπαθείας ἀφαιρέρας, καὶ ἄπικελεύσεως ἀποφύνας. τέλος δὲ ἀφνω καταλιπῶν ἔτως ἀπίσως, καὶ προδοτικῶς. Ἡ βελτίστη δὲ πενία, πόνοις με τοῖς ἀνδρικωτάτοις καταγυμνάσασα, καὶ μετ' ἀληθείας καὶ παρρησίας προσμιλῶσα, τὰ τε ἀναγκαῖα κάμνοντι παρέιχε, καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν, ἐξ αὐτῆς ἔμῃ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι ἔβις. Καὶ δείξασα ὅστις ἴστω' ὁ πλεῖστος ὁ ἐμὸς, ὃν ἔτε κόλαξ Ἰωπέυων, ἔτε συκοφαντῆς φοβῶν, καὶ δῆμος

irritata,